

veglejegyzésükkel, mind a mesék és a mesélés szerepére vonatkozó megfigyeléseikkel értékes anyagot tartalmaznak. Hasonlóképpen forrásértékű A számbéki barokk temetők című, gazdagon illusztrált pályamunkája. A mesék szerkezetének gépesíthető elemzésére vonatkozóan nemzetközi érdeklődésre is számot tartó (sajnos, mindeddig kellőképpen nem méltányolt) módszert dolgozott ki. (A népmese katalogizálásának új módszere. Bp., 1967), s ezt doktori disszertációként is megvédte. Számos néprajzi vonatkozású ismeretterjesztő írása jelent meg különböző folyóiratokban. Népi anekdotákat feldolgozó elbeszéléseivel, a régi pásztorélet emlékeit felelevenítő ifjúsági regényével (A szolnoki bég vérdíja. Bp., Móra Könyvkiadó, 1972) is szolgálta a néprajz iránti érdeklődés elmélyítését.

Makra Sándor

Ádám Jenő emlékezete (1896–1982)

Ádám Jenő dolgozószobája a szigetszentmiklósi emlékházban

A Kodály-év derekán ért bennünket a gyászos hír, hogy elhunyt *Ádám Jenő*, a Zeneművészeti Főiskola nyugalmazott tanszékvezető tanára, Kossuth-díjas zeneszerző és karmester, Kodály Zoltán közvetlen munkatársa.

Szokolay Sándor így jellemezte egykori mesterét: „Olyan példamutató művészt és művész pedagógust veszítettünk el benne, aki lelkének minden szépségét, általános és magas zenekultúrájának dús kincseit több évtizeden keresztül az ifjúság és a nagyközönség nevelésére, gyönyörködtetésére fordította. Alkotómunkáját Bartók és Kodály szellemisége hatotta át. Kifinomult művészi ízlés, biztos forma és stílusérzék segítették felelősségteljes alkotói és ellenállhatatlan nevelői munkájában, kitörölhetetlen emléket hagyva mindazokban, akik ismerték és tőle tanulhattak.”

Ádám Jenő búcsúztatása 1982. május 27-én a Farkasréti temetőben, temetése másnap, szülőhelyén, Szigetszentmiklóson volt. Végrendelete szerint halála után minden zenei hagyatéka, bútorai, könyvei, személyes tárgyai Szigetszentmiklóson levő emlékházába kerültek. Az örökséget a honismereti szakkör közössége a szülőfalujába szállította és októberre, a múzeumi hónapra ki is állította. Most már együtt van az egész hagyatéka, közkinccsé lett az Árpád utca 29. sz. alatti emlékházban. Felmérni még nem tudjuk a gazdag örökséget, leltározására ezután kerül sor.

A kiállítás négy helyiségben látható, a gazdag életút emlékein keresztül megismerhetjük a nagy zeneművész életét, 60 éves pedagógusi pályafutásának állomásait. A negyedik teremben eredeti formájában állítottuk vissza dolgozószobáját, festményei, bútorai, könyvtára, íróasztala, használati tárgyai sorakoznak egymás mellett.

A hagyatékban Bartók-, Kodály-levelek mellett kéziratok, kották százai várnak rendezésre. Hatvan év levelezése is kikerült, hatalmas a kottatár. A Somogy megyei népdalgyűjtő út kéziratos kottái, feljegyzései, népdalfeldolgozások egy része már ki van állítva. A zenei hagyatékban jelentős számú hanglezem, több tucat magnószalag tele anyaggal és mintegy 20 magnókazetta őrzi a neves zeneművész előadásainak szövegét és teljes életrajzát.

Szigetszentmiklós nagyközönség tanácsa hamarosan utcát fog elnevezni nagy szülőttéről, díszpolgáráról, Ádám Jenőről.

Vőő Imre

Sütő Béla, a bútorfestés mestere

A vargyasi öreg Sütő Béla nem fejedelmi ház tagja volt, mégis egy dinasztia e századi fejeként uralkodott valami felett, amit évszázadok örökségeként kapott. Ősei a XVI. század derekán jöttek a Nagyküküllő menti Fiátfalváról az erdővidéki Vargyasra, hogy máig élő bútorfestő- és asztaloshagyományt teremtsenek. Dr. Kós Károly A vargyasi festett bútor című könyvében írja, hogy nincs még példa a bútorfestő-mesterség apáról fiúra történt ilyen hosszú átöröklésére. A Sütő családon kívül csak a XVIII. századig működő kolozsvári Urling Lőrinczek és a gyalui Asztalos Jánosok munkássága utal a mesterség családon belüli továbbadásának fontosságára. A Sütők az elmúlt négy évszázad folyamán, mindvégig Vargyason maradván, 14 nemzedéken át máig örökölték a „virágteremtés” művészetét, a kopjafák és a székely kapuk ősi motívumrendszerét. Ez egyedülálló jelenség művészettörténetünkben.